

Reportáž

Základní škola s rozšířenou výukou jazyků K Milíčovu 674, Praha 4 /MČ P 11/

1. vstup

Žijeme na pražském Jižním Městě. Chodíme tady do školy a máme tu svůj domov. Proto jsme oslovili pana Miloše Frice, který žije na Chodově od svých dvou let, aby nám vyprávěl své zážitky. Pan Fric se hrdě hlásí k tomu, že je chodovským starousedlíkem.

2. vstup

Pan Fric si vybavuje období heydrichiády - rok 1942. Ve stejné ulici jako jeho rodina bydleli i Hejplíkovi, kteří u sebe ukrývali strýce s legitimací vydanou načerno. Gestapo je zatklo a následně popravilo. Své vzpomínky si později pan Fric ověřil i v úředním zápise.

„Pod číslem 440 je napsáno, že strážmistr Jan Jeřábek 30. 6. eskortoval manžele Hejplíkovy podle telefonického příkazu gestapa. 1. 7. pak byli zastřelení v Kobylisích.“

3. vstup

O skrývání člověka v domě u Hejplíků neměl nikdo z ulice ani potuchy. Co ale neuniklo snad žádnému chodovákovi, bylo nouzové přistání amerického pilota v březnu roku 1945.

„Střílelo se a letadla lítala. Snášela se stíhačka a něco z ní kouřilo. Neměla žádnou rychlost, takže pilot šel rychle dolů. Vylezl z toho letadla a my jsme k němu kluci hned běželi. Tady pod chodovským zahradníkem to bylo vedle školy.“

4. vstup

Pro malého kluka bylo setkání s pilotem nezapomenutelným zážitkem.

„A rozdál nám žvýkačky a čokoládu. Žvýkačka – to jsem nevěděl, co to je. Ten pilot nám ukázal, co se s tím dělá. Že se to rozbalí, strčí do pusy a už se žvejká.“

5. vstup

Pilot se krátce dostal do zajetí německých vojáků. Brzo ho osvobodila americká armáda. Tenhle příběh má za sedmdesát let své pokračování. V roce 2015 se pan Fric setkal v Praze se synem tohoto pilota.

„Já jsem mu říkal ty podrobnosti, jak ten jeho otec přistál, co se mu stalo. Pro něj to bylo zajímavý. No, moji angličtině snad rozuměl...“

6. vstup

Vraťme se ale ještě k závěru války. Květnové povstání pan Fric přečkal u sousedů ve sklepě, zatímco na ulicích se bojovalo.

„Z náměstí Švandrlíkova tou ulicí postupovali Němci od lesa po těch polích. Tenkrát nebyly ještě zastavěné, tam co je dnes dálnice a centrum Chodov. Odtamtud měli ten hlavní nápor. Bylo jich asi 400.“

7. vstup

Chodovští se urputně bránili, ale běsnění fašistických vojáků si vyžádalo vysokou daň.

„Otec šel a potkal německého vojáka. Ten se ptal: Co tady děláš? Otec odpověděl: Sbíráme ty mrtvé a raněné. A že jich máme moc.“

8. vstup

Počet obětí byl skutečně vysoký. V knize Jiřího Bartoně - Jak zákony kázaly nám - je uvedeno jen z oblasti Chodova a Hájů 20 padlých a dalších 13 zabitých.

I přes válku a spoustu nebezpečných chvil se pan Fric nikdy nebál.